

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 23 - 29 august 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul

sâmbătă, 29 august 2020; ora 11.00 Sfânta Liturghie

ANUNȚ

Asociația Caritas Eparhial Oradea oferă un serviciu nou CEO Catering, prin care poate fi cumpărată mâncare tradițională și poate fi livrată atât la domiciliu, cât și la locul de muncă. Meniul diversificat este accesibil sub formă de abonament lunar sau comandă zilnică. Mâncarea este pregătită în condiții de igienă și livrată în ambalaje de unică folosință.

Mai multe amănunte: cost, preluarea comenzilor și livrarea le găsiți afișate la avizierul bisericii. Vă mulțumim!

Pr. Olimpiu Todorean

Rugăciune

Doamne Isuse, Răscumpărătorul nostru, însuflă în noi dorința și încrederea în iertarea Ta, întărește voința noastră de a ne converti, ajută-ne să ne împărtășim din deplinătatea și bunătatea îndurării Tale.

Doamne Cristoase, Răscumpărătorul și Învățătorul nostru, oferă-ne puterea de a ierta pe semenii noștri, pentru ca și noi să ne putem împărtăși cu adevărat de iertarea Ta.

Doamne Isuse, Răscumpărătorul și Păstorul nostru, oferă-ne puterea de a iubi, pentru că Tu dorești ca după exemplul Tău și cu ajutorul harului Tău să Te iubim pe Tine și pe toți aceia care sunt pentru noi frați în Tine. Amin.

(După Papa Paul al VI-lea)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Antonio David, Olga Tuduce** și **Anmaria Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Picături de sânge vărsate pentru toți

Evangelhia de astăzi ne dezvăluie în chip tainic în ce fel numele noastre sunt scrise în Ceruri și ce implică pentru noi acest lucru. Se vorbește de o sumă imensă, imposibil de plătit, și asta este datoria noastră, a tuturor. Îndurarea și iubirea lui Dumnezeu șterg datoria păcatului și este momentul în care începem să facem parte din Împărăție. Acest lucru implică însă din partea noastră și obligația de a face proprie această lege a iubirii și a îndurării care domnește în Împărăție. Fiind de acum fii, suntem chemați să iertăm și noi, asemeni Tatălui, greșelile semenilor noștri. Nu o dată, nu de două ori, ci tot timpul, cam asta însemnând de fapt de șaptezeci de ori câte șapte. Iertarea trebuie să fie legea ce guvernează viața noastră în Împărăția Cerurilor. Bineînțeles avem precum datornicul nemilostiv, posibilitatea de a refuza, de a primi iertarea fără a o oferi și noi, însă asta înseamnă să ne renegăm Tatăl, să renegăm statutul nostru de fii și implicit să alegem o altă Împărăție. Refuzând logica iertării o refuzăm nu doar pentru alții ci și pentru noi, și revenim atunci la vechile noastre datorii imposibil de plătit. Cam asta e logica iadului; restul sunt doar variațiuni pe aceeași temă și nu-l putem acuza pe Dumnezeu de nimic, fiindcă noi facem jocurile. Pe lângă faptul că a încerca doar să primești iertarea fără a o și dăruie echivalează cu a încerca doar să inspiri refuzând să mai și expiri și deci cu o sufocare cât se poate de reală, există și atâta meschinărie în toată această logică. O meschinărie pe care o percepem cu toții foarte bine, tocmai pentru că e vorba de o poveste care pare să nu ne privească. În schimb, tocmai când suntem mai indignați de comportamentul datornicului nemilostiv, ne dăm seama că parabola este despre noi. Noi suntem cei cărora Dumnezeu ne-a iertat atât de mult și tot noi cei care cu atâta greutate dăruim iertarea semenilor noștri și am vrea mai degrabă să-i vedem pedepsiți, umiliți, în fața noastră sau a altora pentru ceea ce ne-au făcut. Din fericire pe lângă taina botezului, Isus ne-a lăsat și taina iertării păcatelor. Și atunci ori de câte ori citim parabola de astăzi și ne trezim iarăși și iarăși ca e vorba și despre noi, avem șansa să ne reîntoarcem la Stăpânul nostru al tuturor pentru a reintra în logica iertării și a îndurării atât pentru noi cât și pentru ceilalți.

De multe ori e nevoie de multă rugăciune pentru a ierta, fiindcă iertarea depășește puterile noastre umane. În rugăciune, vorbind cu Domnul, primim harul aducerii aminte. Ne aducem aminte că Domnul este răstignit pe cruce și cuiele din palme și din picioare le-am bătut și noi cu păcatele noastre. El însă ne privește cu aceiași ochi iubitori cu care l-a privit pe Petru după trădare. Privirea aceea plină de iubire poposește asupra noastră și asupra celorlalți fii ai Lui. La picioarele Crucii îi putem întrezări și pe cei care ne-au greșit. Picăturile de sânge se preling și pentru noi și pentru ei. În rugăciune primim darul aducerii aminte și darul iertării. În rugăciune putem spune: "... și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri..."

**PS Claudiu,
Episcopul Curiei**